

«شرق» در گفت‌وگو با تحلیلگر ارشد مسائل ترکیه بررسی کرد

مسئله اردوغان و ماجرای شیطنت‌های قفقاز

عبدالرحمن فتح‌اللهی؛ در پی وقوع انفجار روز یکشنبه در خیابان استقلال در مرکز استانبول ترکیه، شش نفر کشته و ۸۱ نفر زخمی شدند. آن‌گونه که گزارش شد این انفجار در مسیر اصلی پیاده‌رو در مرکز شهر استانبول و مشرف به میدان تقسیم رخ داد. پلیس ترکیه اعلام کرد که یک زن را به دلیل انفجار در خیابان استقلال استانبول دستگیر کرده است. شبکه تلویزیونی ان‌تی‌وی ترکیه گزارش کرد این زن که برخی منابع او را «جیان توسون» معرفی کرده‌اند و اهل دیاربکر است، از پ.ک.ک (حزب کارگران کردستان) دستور گرفته است. با این حال احتمال ساختگی بودن این انفجار هم وجود دارد. به همین دلیل «شرق» در گفت‌وگویی با فرشید باقریان به بررسی ابعاد مختلف این واقع پرداخته است. در ادامه تلاش بر این بوده تا با این تحلیلگر ارشد مسائل ترکیه به تبعات مخرب و منفی سیاست خارجی اردوغان در قبال ایران هم نگاهی داشته باشیم که در ادامه می‌خوانید.

ببینید این انفجار در میان غیرنظامیان صورت گرفته است.

پس پ.ک.ک به هر اجتی می‌تواند توسط دیگر کشورها به عنوان گروه تروریستی معرفی شود. درثانی پ.ک.ک که نمی‌تواند این‌افراد تروریست را تفکیک کند که مثلا اتباع فلان کشور کشته شوند یا تبعه آلمان، سوئد، فنلاند و دیگر کشورها که در آنجا دفتر و نمایندگی دارند، کشته نشوند. به هر حال چنین انفجاری با این کشته‌های خارجی می‌تواند واکنش تند دولت‌های اروپایی را در برابر آنها داشته باشد. از این رو شاید هر فرد یا گروهی که پشت انفجار یکشنبه بوده، از اساس سعی کرده با این انفجار عملا کشورهای اروپایی را در مقابل آنها قرار دهد. پس اینکه این انفجار را منتسب کنیم به نظر من مردود است؛ یعنی از عقل و منطق سیاسی به دور است که پ.ک.ک بخواهد با این انفجار

چنین چالشی را برای خود در اروپا ایجاد کند. من در اتاق فکر پ.ک.ک نیستم، اما واقعا با هیچ استدلال و اجماع ارزشی نمی‌توان این انفجار را کار پ.ک.ک دانست. از سوی دیگر اولین حزیی که در ترکیه این حمله و انفجار را محکوم کرد همان حزب کردی HDP (جبهه دموکراتیک خلق) بود که همین دولت اردوغان و بسیاری از احزاب تند پان‌ترکیستی در ترکیه هم آنها را همراه و حامی سیاسی پ.ک.ک می‌دانند.

◆ **با این اوصاف چه فرد یا گروهی پشت این انفجار بوده است؟**

به جمله نخستم در مصاحبه با شما بازمی‌گردم. هر فرد یا گروهی که پشت این انفجار بوده، یقینا تروریست است؛ ازاین‌رو من نمی‌توام به صراحت دولت اردوغان یا شخص اردوغان یا یک گروه را مسئول این انفجار بدانم. هرچند اعتقاد دارم پشت هر تروریسمی یک دولت قرار دارد، چون دولت‌ها در حقله آخر با اتاق فکر، تجهیز، تسلیح یا حمایت مالی، اطلاعاتی و بناه‌دادن به تروریست‌ها، عملا تروریسم را دولتی می‌کنند، اما من با قاطعیت نمی‌توانم بگویم که انفجار یکشنبه استانبول کار دولت اردوغان است، همان‌طورکه منطقا و عقلا این انفجار نمی‌تواند کار پ.ک.ک هم باشد. شاید یک روزنامه‌نگار به راحتی بتواند تحلیل و قضاوت کند، اما من چنین نگاهی ندارم.

◆ **من با این جمله یابانی شما مخالفم. چون خط‌تمایز روزنامه‌نگار و تحلیلگر را از اساس نادرست می‌دانم. روزنامه‌نگار نیز مانند تحلیلگران با استناد به دلایل، شواهد و منطق تحولات در هر رویدادی به یک روند و گزاره تحلیلی می‌رسد. پس چرا تصور می‌کنید یکسک روزنامه‌نگار به راحتی می‌تواند تحلیل و قضاوت کند؟ گویی که ارزش بیان ندارد.**

اشتباه برداشت نکنید. من نگفتم که روزنامه‌تحقیق نمی‌کند و سیر تحلیلی ندارد. من می‌خواستم عنوان کنم که جسارت بیان و جسارت تحلیلی روزنامه‌نگاران برای درک

و استخراج حقیقت و واقعیت نهفته در بطن تحولات و رویدادها بیشتر از محققان و پژوهشگران است. پژوهشگر با کار مطالعاتی و در یک روند زمان‌بر تحولات را بررسی می‌کند و برای آن سیر تحلیلی را پیاده‌سازی می‌کند، اما روزنامه‌نگار سعی دارد با درک و رصد همه تحولات، اتفاقات و مواضع در کمترین زمان ممکن به درک واقعیت نائل شود و برای تنویر افکار عمومی آن را منتشر کند؛ بنابراین جرئت و جسارت کار روزنامه‌نگار به مراتب بالاتر از محققان و کارشناسان است. بله شما یک روند تحلیل دارید و بر اساس آن به دولت اردوغان برای این انفجار شک می‌کنید، اما من باید سندی برای این مهم داشته باشم. اینجاست که من جرئت و جسارت تحلیلی شما به عنوان روزنامه‌نگار را ندارم. شاید تحلیل شما درست باشد، اما من برای اینکه این موضوع را تأیید کنم باید به یک سند، دلیل و ادله محکمه‌بند دست یابم.

◆ **این شک یا تحلیل غیرمستند شاید به این خاطر است که اردوغان استاد بلامنازغ سوا،استفاده و استاد بلافصل موج‌سواری بر فضای رادیکال و فضای امنیتی‌شده جهت تداوم قدرت خود است. از ۱۵ جولای (ژوئنه) سال ۲۰۱۶ تا به الان اردوغان به همان کودتا تکیه دارد؛ مخالفان خود را به نام کودتای**

۱۵ جولای به حاشیه می‌راند. پس اگر بر مبنای همان اجماع ارزشی شما هم به موضوع نگاه کنیم اتفاقا سود و ارزش این انفجار بیش از همه مشخص است که شامل چه فردی در ترکیه می‌شود. کما اینکه در همان سؤال نخست هم به آن اشاره کردم. غیر از این است؟

من با تک‌تک جملات شما موافقم. حتی من اتفاق سال ۲۰۱۶ ترکیه را هم «کودتا» نمی‌نامم و آن را «شبه‌کودتا» می‌دانم.

◆ **این را شنیده‌ام؛ شبه‌کودتا یا کودتای کنترلی. پس واقعا شما هم به آن اعتقاد دارید؟**

بله، شبه‌کودتا.

◆ **چرا؟**

چون پیش از وقوع کودتا در سال ۲۰۱۶ من در مصاحبه‌ای با یک شبکه آذری‌زبان پیرامون دستگیری رضا ضراب و حواشی ایجادشده برای ایران و انتساب این کار به فتح‌الله گولن هشدار دادم. زمانی که اردوغان و حزب عدالت و توسعه، فتح‌الله گولن را می‌پرستیدند، من گفتم فتح‌الله گولن مهره سی‌آی‌آی آمریکاست. اما در عین حال کودتای سال ۲۰۱۶ به هیچ وجه ارتباطی به گولن و گولنیست‌ها ندارد. من همان زمان گفتم این کودتای ۲۰۱۶ چه کودتایی است که یک طرف جاده و پل توسط ارتش ترکیه علیه کودتاجیان بسته شده است، اما یک طرف آن باز است؟! پس کودتای ۲۰۱۶ ترکیه یک پروژه امنیتی ترک‌گرایی بود.

◆ **ترک‌گرایی یا ملی‌گرایی؟**

به سؤال مهمی اشاره کردید. من با قاطعیت به شما می‌گویم اردوغان به دنبال ملی‌گرایی در ترکیه نیست؛ بلکه به دنبال ترک‌گرایی است. حتی برخلاف برخی کارشناسان اعتقاد دارم اردوغان خواهان نئوعثمانی‌گری هم نیست؛ بلکه خواستار تورانیسم است.

◆ **میان کلام‌تان، اجازه دهید این سؤال مهم را مطرح کنم که چرا معتقدید در ترکیه ملی‌گرایی وجود ندارد؟**

چون زمینه و فضا برای تحقق ملی‌گرایی در ترکیه وجود ندارد.

◆ **با استناد به چه دلیلی این باور را دارید؟**

چون در ترکیه بیش از ۸۰ حزب فعال‌اند. بخش مهمی از جامعه پایین‌دست ترکیه کردها هستند؛ بخش مهمی از جامعه عقیدتی ترکیه علوی هستند. پس ملی‌گرایی در ترکیه زمینه و فضای لازم را برای تولد ندارد؛ بنابراین مصلحت‌گرایی من در تحلیل پیرامون تحولات ترکیه اینجاست، نه آنجا. واقعا اتفاق ۲۰۱۶ کودتا نبود و شبه‌کودتا بود؛ چون ارتش ترکیه یک ارتش آتاتورکی بود که گوش به فرمان اردوغان نمی‌داد؛ پس برای یکدست‌شدن ارتش ترکیه و گوش به فرمان شدن در برابر اردوغان این شبه‌کودتا و پروژه امنیتی صورت گرفت.

◆ **این تحلیل شما ناقض حرف‌تان و مؤید تحلیل من است. چطور؟**

◆ **وقتی به باور شما اردوغان با شبه‌کودتای ۲۰۱۶ به دنبال نابودکردن ارتش آتاتورکی و تصفیه نظامیانی بود که به او توجه نداشتند و تا به امروز هم اردوغان با تمام قوای سیاسی، امنیتی، قضائی، حقوقی و رسانه‌ای کمال سوء‌استفاده را از آن شبه‌کودتا می‌برد، چرا تصور می‌کنید کار سختی است یک انفجار تروریستی را در قلب استانبول، ولو با کشته‌های بالا رقم بزند تا مشابه سال ۲۰۱۶ نان آن را بخورد؟**

من نگفتم انفجار یکشنبه کار دولت ادوغان نیست. من به یقین نرسیده‌ام. اینجاست که تفاوت من به‌عنوان تحلیلگر و پژوهشگر مسائل ترکیه با شما به‌عنوان یک روزنامه‌نگار سیاسی روشن‌تر می‌شود. من جرئت و جسارت تحلیلی شما را ندارم و دوباره هم بر آن تأکید دارم. تا زمانی که به دلیل قطعی و سندی دراین‌باره نرسم مثل شما نمی‌توانم اردوغان را متهم کنم. هرچند پیرو گفته درست شما اردوغان از قِبل پروژه امنیتی شبه‌کودتای ۲۰۱۶ عملا ارتش آتاتورکی را نابود کرد و یک ارتش گوش به فرمان را ایجاد کرد تا در اختیار برنامه‌ها و اهداف او قرار بگیرد.

◆ **با این ارزیابی شما به موضوع مهم‌تری بپردازیم. آن‌گونه که در هفته‌های اخیر به‌وضوح شاهدیم، الهام‌علی‌اف و جمهوری آذربایجان عملا دست به اتخاذ یک سیاست ضدایرانی زده‌اند و حتی ایران را هم تهدید می‌کنند. در آخرین مورد هم باکو پنج نفر را به اتهام جاسوسی برای ایران دستگیر کرد؛ اما به باور بسیاری اتفاقا، نه باکو و علی‌اف بلکه ترکیه و شخص اردوغان نویسنده و کارگردان این سناریوی ضدایرانی است و دراین‌بین جمهوری آذربایجان تنها بازیگر و پیاده‌نظام این بی‌اس ضدایرانی اردوغان است؛ پس تهدید و خطر اردوغان و ترکیه برای ایران به مراتب بیشتر از باکو و علی‌اف است. با این وضع جمهوری اسلامی ایران باید چه رفتاری را در برابر همسایه غربی خود داشته باشد؟**

با وجود آنکه نکات شما درست است؛ اما ترکیه در برابر ایران به شکل مستقیم عاقلانه رفتار می‌کند؛ چون هم به قدرت و توان و هم به نقش، نفوذ و جایگاه ایران در منطقه اشراف کامل دارد. پس ترکیه‌ای که عضو مهم ناتو است، در قبال ایران این ماهیت ناتویی خود را کنار می‌گذارد؛ چون به تداوم روابط با تهران نیاز دارد. این ربطی به اردوغان هم ندارد. ترکیه از اساس چنین نگاهی به ایران دارد؛ چون به ایران نیاز دارد.

◆ **چه نیازی؟**

همین چند روز پیش خبری درخصوص انفجار مین دریایی در دریای سیاه منتشر شد. اگر به این واسطه یا تداوم و تشدید جنگ اوکراین این دریا به کل ناامن شود، ارسال غلات از اوکراین در چه جغرافیایی صورت می‌گیرد، غیر ایران و دریای خزر؟! از همه مهم‌تر ایران مشرف به مناطق کردنشین ترکیه است. این مسئله مهم است. اتفاقا اهمیت آن زمانی برای ترکیه پررنگ‌تر می‌شود که همه می‌دانیم کردها باشنه آشیل امنیتی و درعین‌حال خط قرمز امنیتی ترکیه هستند. پس ترکیه به ایران نیاز دارد؛ بنابراین اگرچه در موضوعات و مواردی بین تهران و آنکارا اختلاف نظر وجود دارد که می‌توان در مسئله سوریه و قره‌باغ به آن اختلافات رسید؛ اما اشتراکات مهمی بین دو کشور وجود دارد. این طبیعی است؛ اما در مقام قیاس بین سیاست خارجی ترکیه و جمهوری آذربایجان، این یک قیاس غلط است؛ چون سیاست خارجی باکو غیرمستقل است. اکنون از خود ترکیه تا اسرائیل، انگلستان و… در سمت‌وسو دادن به سیاست خارجی علی‌اف و جمهوری آذربایجان نقش دارند. برای مثال ما شاهد امضای پیمان‌ی به نام پیمان «شوش» بین ترکیه و جمهوری آذربایجان هستیم که مانند یک پیمان ناتوی دوگانه عمل می‌کند. در زمان ابوالفضل ایلیچی‌بیگ هم این‌گونه مطرح بود «که ترکیه و جمهوری آذربایجان یک ملت با دو دولت هستند». پس اگر زمانی به فرض محال بین ایران و جمهوری آذربایجان درگیری نظامی روی دهد، آیا ذیل پیمان شوشا و ادعای زمان ابوالفضل ایلیچی‌بیگ، ترکیه علیه ایران وارد عمل می‌شود؟ من بعید

می‌دانم. آیا می‌توان تصور کرد که برای مثال جنگنده‌ها و پهپادهای ترکیه علیه ایران وارد عمل شوند؟ اصلا چنین فرضی نزدیک به واقعیت هست؟ خیر؛ چرا، چون ترکیه به ایران نیاز دارد و همچنین به قدرت عمل ایران هم واقف است. ایران که ارمنستان نیست. مضافا ناتو هم با این مسئله مخالفت می‌کند و اجازه نمی‌دهد ترکیه از تسلیحات ناتو در جنگی که به ناتو ربط ندارد، استفاده کند.

◆ **حرف‌تان را قطع می‌کنم، به ناتو اشاره کردید. اتفاقا هفته گذشته شاهد حضور ناتو در جمهوری آذربایجان بودیم. بسیاری هم معتقدند دالان زنگه‌زور، دالانی برای حضور ناتو در منطقه قفقاز جنوبی و دریای خزر در برابر ایران است. شما این مسئله را قبول دارید؟**

اینجا دو مسئله هست؛ اول دالان زنگه‌زور که من معتقدم منشأ اصلی تمام اختلافات و تحولات بعد از جنگ ۲۴روزه است و دوم ناتو. درباره دالان زنگه‌زور اتفاقا جمهوری اسلامی ایران یک هوشمندی و هوشیاری سیاسی دارد؛ چون در جریان سفر اردوغان به ایران، رهبری شخص اردوغان را درخصوص تحولات قفقاز و دالان زنگه‌زور مورد خطاب قرار داد. این نشان می‌دهد که به قول شما ایران هم فهمیده که نویسنده و کارگردان تحولات قفقاز و دالان زنگه‌زور ترکیه است؛ وگرنه ایران شخص علی‌اف را خطاب قرار می‌داد؛ اما درخصوص ناتو، من معتقد نیستم که دالان زنگه‌زور «دالانی ناتویی» برای تقابل با ایران باشد؛ بله، ناتو سیاست نگاه به شرق را دارد؛ اما تا مرز اوکراین. ضمنا اگر دالان زنگه‌زور سعی دارد نفت، گاز و انرژی را منتقل کند، با واکنش جدی روسیه مواجه می‌شود. درعین‌حال آمریکا هم مخالف دالان زنگه‌زور است؛ چون دالان زنگه‌زور به معنای بسته و محصورشدن ارمنستان در خاک خود است و این مسئله اگر با سکوت واشنگتن همراه شود، قطعا به ضرر دولت و کنگره آمریکا خواهد بود؛ چراکه لایه ارامنه در آمریکا و اروپا بسیار قدرتمند است و اجازه موافقت ایالات متحده با این دالان را نمی‌دهند. پس اگر آمریکا موافق نباشد، ناتو هم نمی‌تواند موافق باشد.

◆ **پس منکر احتمال تغییرات ژئوپلیتیکی در مرز ایران و ارمنستان با هدایت اردوغان و بازیگری علی‌اف هستید؟**

به‌هیچ‌وجه. اتفاقا در جریان جنگ ۴۴روزه پاییز ۲۰۲۰ بارها و بارها در این زمینه هشدار دادم و به‌همین‌دلیل هم حتی از منتقدان جدی سیاست دولت روحانی و شخص محمدجواد ظریف درباره جنگ قره‌باغ بوده و هستم؛ چون ظریف اعتقاد داشت هیچ تغییر ژئوپلیتیکی‌ای در قفقاز و مرز ایران و ارمنستان روی نخواهد داد. من بارها گفتم «آقای ظریف شما پشت به قره‌باغ و جمهوری آذربایجان ایستاده‌اید و واقعیات را نمی‌بینید. اگر ممکن است برگردید و ببینید که در قره‌باغ و مرز ایران و ارمنستان چه اتفاقی می‌افتد». پس منکر تغییرات نیستم؛ اما اینکه دالان زنگه‌زور را دالان ناتویی بدانم، من با آن مخالفم.

◆ **دراین‌بین نوعی دوگانگی در مواضع مقامات تهران مشاهده می‌شود. از یک سو ناصر کنعانی به‌عنوان سخنگوی وزارت امور خارجه اختلافات تهران- باکو را جدی نمی‌داند و از سوی دیگر نمایندگان مجلس بازدهم، حتی نمایندگان شهرهای ترک‌نشین شروع به موضع‌گیری جدی و تند در برابر علی‌اف می‌کنند و دراین‌بین اردوغان به‌عنوان پدروخوانده تحولات فراموش می‌شود. چرا؟**

من با دولت کلامی و جدال لفظی مخالفم؛ چون تنها انرژی و تمرکز دیپلماتیک ایران را می‌گیرد و در خفا باکو با حمایت ترکیه و دیگر کشورها کار خود را پیش می‌برد؛ بنابراین ما باید از جدال لفظی بکاهیم و از ظرفیت سیاست خارجی برای کنترل باکو استفاده کنیم؛ منافع و امنیت ملی ما شوخی‌بردار و تعارف‌بردار نیست.

◆ **به انتخابات ریاست جمهوری ترکیه برسیم. با درنظرگرفتن مجموعه نکاتی که عنوان کردید، آیا انتخاب مجدد اردوغان در ژوئن ۲۰۲۳ با پایگاه رای ضعیف به سود ایران است یا روی‌کارآمدن یک رئیس جمهور جدید در ترکیه. هرچند هرکدام از این دو سناریو تبعات خود را دارند. از یک سو انتخاب مجدد اردوغان با رای ضعیف تنها برای داخل ترکیه معنا دارد، نه در عرصه سیاست خارجی و از آن سو روی‌کارآمدن چهره جدید به‌عنوان رئیس جمهوری ترکیه هم شرایط خاص خود را دارد؛ چون تا فرد به زیر و بم روابط و دیپلماسی آشنا شود و یک آزمون و خطا را به کار ببرد، فرصت‌های دو طرف از بین رفته است؛ پس کدام سناریو در ترکیه به نفع ایران است، انتخاب مجدد اردوغان با رای ضعیف یا رئیس جمهوری جدید؟**

ایران به دنبال دخالت در ترکیه یا هیچ کشوری نیست. تهران حامی انتخابات آزاد و سالم است؛ پس برای سیاست خارجی ایران تفاوتی ندارد که اردوغان روی کار بیاید یا فرد دیگری.

◆ **من هم که نگفتم ایران در انتخابات ترکیه دخالت کند. سؤال مشخص من این بود که کدام سناریو در ترکیه به نفع ایران است، انتخاب مجدد اردوغان بسا رای ضعیف یا رئیس جمهوری جدید؟**

به باور من اگر اردوغان مجددا رئیس‌جمهور شود، به سود ایران است؛ چراکه به شرایط، نفوذ، توان ایران و همچنین نیاز ترکیه ما واقف است؛ اما باید هوشمندی لازم را در برابر ترکیه داشت.

فراخوان مناقصه عمومی دو مرحله ای خرید، نصب، پیاده سازی و استقرار سامانه باشگاه مشتریان	
نوبت دوم	
<p>پست بانک ایران در نظر دارد مناقصه عمومی دو مرحله ای به شماره ۱۴۰۱/۱۰ در رابطه با خرید، نصب، پیاده سازی و استقرار سامانه باشگاه مشتریان را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت با شماره پیگیری ۰۱۳۴۹۰۰۰۰۱۲ برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه‌گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.</p> <p>تاریخ انتشار مناقصه در سامانه ۱۴۰۱/۰۸/۱۸ می باشد.</p> <p>مهلت زمانی در یافت اسناد مناقصه از ساعت ۱۵ روز دوشنبه تاریخ ۱۴۰۱/۰۸/۲۳</p> <p>مهلت زمانی ارائه پیشنهاد: تا ساعت ۱۵روز شنبه تاریخ ۱۴۰۱/۰۹/۰۵</p> <p>زمان بازگشایی پاکت های (الف،ب): ساعت ۹ روز یکشنبه تاریخ ۱۴۰۱/۰۹/۰۶</p> <p>یادآوری ۱: هزینه آگهی به عهده برنده مناقصه می باشد.</p> <p>یادآوری ۲: اصل تضمین (پاکت "الف") می بایستی حداکثر تا ساعت ۱۵ روز شنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۹/۰۵ تحویل دبیر خانه کمیسیون معاملات واقع در آدرس ذیل گردد.</p> <p>جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد مناقصه و تحویل پاکت الف به آدرس خیابان قائم مقام فرحانی، بالاتر از تقاطع شهید مطهری،کوجه عرفان، پلاک ۱، طبقه سوم، دبیر خانه کمیسیون معاملات و تلفن: ۸۱۵۶۱۰۶۸</p>	
شماره آگهی ۱۴۰۹۶۲۱	

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله ای همزمان با ارزیابی یکپارچه

شماره مناقصه ۱۴۰۱/۱۶ – کد پایگاه ملی مناقصات: ۵۳،۱۳۱،۲۹۶

شرکت گاز استان سمنان در نظر دارد مناقصه خرید لوله های فولادی در سایزهای «۶» و «۸» و «۱۰» اینچ فولادی به متراژ کلی ۰۸۲۰ متر را به کلیه تولید کنندگان واجد صلاحیت و یا نمایندگان فروش رسمی آنها که توانایی تهیه و تدارک کالی مورد نظر را دارند با شرایط زیر و مطابق استانداردهای مورد نظر و با تأیید بازرسی فنی شرکت گاز استان سمنان واگذار نماید:

نام و نشانی مناقصه گزار: شرکت گاز استان سمنان به نشانی: سمنان-بلوار شهید اخلاقی-نیش خیابان دهمه فجر
نوع،گیت و کیفیت کالا یا خدمات: خرید لوله های فولادی در سایزهای«۶» و «۸» و «۱۰» اینچ فولادی به متراژ کلی ۰۸۲۰ متر مطابق استانداردهای مورد نظر و با تأیید بازرسی فنی

• قیمت ها می بایست متناسب با کالی ساخت داخل با لحاظ کیفیت ارائه گردد،

نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: مبلغ ۱۳۵۹۹۶۰۰۰۰۰ ریال -شامل تضامین معتبر مندرج در آئین نامه تضمین معاملات دولتی
زمان و نحوه دریافت اسناد مناقصه: از ساعت ۹ مورخ ۱۴۰۱/۰۸/۲۵ لغایت ساعت ۱۲ مورخ ۱۴۰۱/۰۸/۳۰ از طریق مراجعه به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir

•

•

زمان تحویل اسناد مناقصه: حداکثر تا ساعت ۱۲ مورخ ۱۴۰۱/۰۹/۱۴

جلسه بازگشایی پاکت: پس از انجام ارزیابی کیفی (۱ب)، جلسه کشیش پکات (الف، ب،ج) متعاقبا اعلام خواهد شد

•

تلفنکی امور قراردادها: ۰۲۳-۳۳۴۵۳۸۴۴

جهت کسب اطلاعات بیشتر به آدرس اینترنتی www.setadiran.ir مراجعه فرمائید.

روابط عمومی شرکت گاز استان سمنان